

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 871

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 1 noiembrie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 371 din 2 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (3) lit. a) și art. 40 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, în ansamblul său	2–5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
164. — Ordin al ministrului afacerilor interne privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Direcției generale pentru relațiile cu instituțiile prefectului	6–14
2.018. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru aprobarea derogării în scop științific pentru specia <i>Spermophilus citellus</i>	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 371**

din 2 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (3) lit. a) și art. 40 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, în ansamblul său

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (3) lit. a) și art. 40 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, în ansamblul său, excepție ridicată de Biroul Notarului Public Ion Dobre, în Dosarul nr. 2.801/117/2015 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 214D/2016.

2. La apelul nominal, lipsesc autorul excepției și partea Casa de Asigurări de Sănătate a Județului Cluj, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că dispozițiile de lege criticate se aplică tuturor contribuabililor, iar stabilirea condițiilor și limitelor acordării drepturilor de asigurări sociale reprezintă atributul exclusiv al legiuitorului. În susținerea concluziilor, invocă și jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 15 decembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.801/117/2015, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (3) lit. a) și art. 40 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, în ansamblul său. Excepția a fost ridicată de Biroul Notarului Public Ion Dobre, cu prilejul soluționării unei cauze având ca obiect sume acordate cu titlu de asigurări sociale.**

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată, în esență, că dispozițiile art. 36 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, care stabilesc că pentru anumite categorii de persoane plata indemnizațiilor prevăzute de acest act normativ se face de către angajator, sunt contrare prevederilor constituționale care garantează

proprietatea și interzic exproprierea. De asemenea, consideră că este înfrânt art. 1 din primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la proprietate. În acest sens, arată că dreptul de proprietate al angajatorului este afectat, cel puțin temporar, întrucât este obligat la plata indemnizațiilor pentru concediu de maternitate, pe care nu le datorează potrivit art. 25 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005. Aceste indemnizații trebuie suportate din Fondul Național Unic de Asigurări Sociale de Sănătate și, până la restituirea lor din acest fond, angajatorul pierde temporar proprietatea acestor sume. Mai mult, dacă nu deține sumele necesare, trebuie să facă un credit, ceea ce presupune cheltuieli suplimentare. Totodată, stabilind un termen scurt pentru solicitarea restituirii sumelor, considerabil micșorat față de termenul prevăzut de Codul de procedură fiscală pentru valorificarea creanțelor asupra statului, se restrânge posibilitatea angajatorului de a redobândi proprietatea bunurilor sale.

6. În ceea ce privește dispozițiile art. 40 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, autorul excepției arată că acestea nu sunt previzibile, întrucât nu rezultă cu certitudine dacă stabilesc termenul în care trebuie solicitate indemnizațiile de cei îndreptățiți sau se referă și la termenul în care angajatorul poate cere restituirea diferenței dintre suma reprezentând indemnizațiile plătite și suma reprezentând contribuțiile datorate de angajator la Fondul Național Unic de Asigurări Sociale de Sănătate. Caracterul confuz este determinat de faptul evident că angajatorul nu solicită „indemnizații”, așa cum prevede textul de lege criticat, întrucât dreptul de a primi indemnizația aparține salariatului. În plus, nicăieri în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 nu se prevede dacă termenul de 90 de zile este de decădere, de prescripție sau de recomandare, nu se prevede o sancțiune pentru nerespectarea sa și nici nu este precizată data de la care plătitorii de indemnizații pot cere restituirea.

7. Autorul excepției mai arată că stabilirea unui termen de 90 de zile în care poate fi solicitată restituirea sumelor plătite cu titlu de indemnizație pentru concediu de maternitate este discriminatorie, deoarece acest termen este mai mic decât cel prevăzut de art. 131 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, de art. 2.517 din Codul civil ori cel stabilit de art. 42 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005. Pentru aceleași motive, consideră că sunt încălcate și prevederile art. 44 alin. (2) din Constituție.

8. În continuare, autorul susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 este contrară dispozițiilor art. 139 alin. (1) din Constituție. Astfel, arată că reglementarea impozitelor, taxelor și a altor venituri ale bugetului de stat trebuie realizată numai prin lege și nu prin acte juridice echivalente, așa cum este ordonanța de urgență. În acest sens, arată că atunci când legiuitorul constituțional a voit ca un anumit domeniu de relații sociale să fie reglementat exclusiv prin lege și nu prin acte normative echivalente, a folosit expresia „numai prin lege”, în timp ce pentru domeniile care pot fi reglementate atât prin lege,

cât și prin acte normative echivalente a folosit expresia „*prin lege*”. Orice opinie contrară celei expuse contravine principiului de interpretare potrivit căruia o normă juridică trebuie interpretată în sensul în care produce un efect și nu în acela în care nu produce niciunul. Or, dacă s-ar admite că expresiile „*numai prin lege*” și „*prin lege*” au efecte identice, atunci adverbul „*numai*” din expresia „*numai prin lege*” nu produce niciun efect, ceea ce este inacceptabil din perspectiva principiului de interpretare invocat.

9. În sfârșit, autorul arată că actul normativ criticat încalcă prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție, deoarece nu a existat nicio situație extraordinară care să justifice emiterea acestuia.

10. **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 nu contravin textelor din Constituție invocate. Astfel, arată că dispozițiile de lege criticate se aplică uniform tuturor contribuabililor, iar stabilirea condițiilor și limitelor acordării drepturilor sociale reprezintă atributul exclusiv al legiuitorului, care decide în ce condiții se vor acorda drepturile de asigurări sociale având în vedere principiul solidarității în constituirea și utilizarea fondurilor.

11. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că nu poate fi susținută critica referitoare la exproprierea bunului, întrucât, potrivit raționamentului invocat de autorul excepției, aceasta ar însemna că orice taxă plătită bugetului de stat ar echivala cu o expropriere, ceea ce este fals. De altfel, potrivit art. 2 din Legea nr. 33/1994, obiectul exproprierii îl constituie bunurile imobile, iar nu sumele datorate în temeiul legii.

13. În ceea ce privește critica raportată la dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 324 din 25 iunie 2013.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 36 alin. (3) lit. a) și art. 40 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.074 din 29 noiembrie 2005, aprobată, cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 901 din 6 noiembrie 2006. De asemenea, autorul excepției critică Ordonanța de urgență nr. 158/2005, în ansamblul său. Dispozițiile art. 36 alin. (3) lit. a) și art. 40 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 au următoarea redactare:

— Art. 36 alin. (3) lit. a): „*Plata indemnizațiilor se face lunar de către:*

a) *angajator, cel mai târziu odată cu lichidarea drepturilor salariale pe luna respectivă, pentru asigurații prevăzuți la art. 1 alin. (1) lit. A și B;*”

— Art. 40 alin. (1): „*Indemnizațiile pot fi solicitate pe baza actelor justificative, în termen de 90 de zile de la data de la care persoanele prevăzute la art. 1 alin. (2), art. 32 alin. (1), precum și plătitorii prevăzuți la art. 36 alin. (3) lit. a) și b) erau în drept să le solicite.*”

17. Autorul excepției consideră că dispozițiile de lege criticate sunt contrare următoarelor prevederi din Constituție: art. 1 alin. (5) privind respectarea Constituției și supremației legilor, previzibilitatea normei juridice, art. 44 alin. (1) și (3) referitor la dreptul de proprietate privată, art. 115 alin. (4) privind condițiile în care Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență și art. 139 alin. (1) referitor la impozite, taxe și alte contribuții.

18. Examinând critica de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta privește atât aspecte de neconstituționalitate extrinsecă, ce privesc întreaga Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 158/2005, cât și aspecte de neconstituționalitate intrinsecă, ce se referă la conținutul dispozițiilor art. 36 alin. (3) lit. a) și art. 40 alin. (1) din același act normativ.

19. În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate extrinsecă, autorul excepției arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 a fost adoptată fără a fi existat o situație extraordinară care să justifice intervenția legislativă a Guvernului pe calea ordonanței de urgență. Referindu-se la condițiile în care Guvernul poate adopta o ordonanță de urgență, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, a statuat că este necesar a fi îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții: existența unei situații extraordinare, reglementarea respectivului domeniu să nu poată fi amânată, iar urgența trebuie să fie motivată în cuprinsul ordonanței. Cât privește caracteristicile situației extraordinare, Curtea a precizat că acestea se remarcă printr-un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun, aspect întărit și prin adăugarea sintagmei „a căror reglementare nu poate fi amânată”, consacrandu-se astfel *in terminis* imperativul urgenței reglementării. Prin aceeași decizie, Curtea a mai statuat că invocarea unui element de oportunitate nu satisface exigențele art. 115 alin. (4) din Constituție, întrucât acesta este, prin definiție, de natură subiectivă, și nu are, în mod necesar și univoc, caracter obiectiv, ci poate da expresie și unor factori subiectivi, de oportunitate. De asemenea, prin Decizia nr. 83 din 19 mai 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 8 iunie 1998, Curtea a statuat că situațiile extraordinare au un caracter obiectiv, în sensul că existența lor nu depinde de voința Guvernului, care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență.

20. Analizând nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, Curtea constată că motivele pe care guvernul le-a invocat pentru a justifica emiterea acesteia au în vedere: „*consolidarea financiară a sistemului public de pensii, prin externalizarea din bugetul asigurărilor sociale de stat a prestațiilor care nu au legătură directă cu asigurarea socială care privește pensiile*”, „*asigurarea cadrului legal necesar aplicării acestor măsuri care presupun modificări, pentru anul 2006, în structura bugetului asigurărilor sociale de stat și în aceea a Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, fapt ce impune reflectarea în bugetele anului 2006 a sumelor necesare*”, precum și „*faptul că măsura de susținere, din surse exterioare bugetului asigurărilor sociale de stat, a finanțării unor drepturi de asigurări sociale care nu au o legătură directă cu drepturile de pensie, a fost inclusă în aprilie 2004 în Planul de acțiune, ca una dintre acțiunile prevăzute pentru realizarea sarcinilor asumate prin «Împrumutul de ajustare programatică 2», corespunzător obiectivului specific «Îmbunătățirea sustenabilității financiare a sistemului de pensii*”. Prin urmare,

Curtea observă că măsurile legislative reglementate pe calea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 urmăresc, în principal, asigurarea fondurilor necesare plății pensiilor, în caz contrar fiind afectate interesele persoanelor vârstnice și, în subsidiar, capacitatea de a respecta angajamentele privind politica de protecție socială asumate în Programul de guvernare 2005—2008 și în documentele de poziție întocmite în urma negocierilor de aderare la Uniunea Europeană, precum și de a elabora procedurile de implementare a acestui act normativ.

21. Având în vedere situația deosebită a persoanelor vârstnice, a căror capacitate de a desfășura munca este redusă, astfel că dreptul la pensie reprezintă, pentru cele mai multe dintre acestea, sursa unică de venit, precum și faptul că Legea fundamentală prevede în chiar art. 1 alin. (3) caracterul social al statului român, care impune, între altele, protecția persoanelor aflate într-o situație dezavantajoasă și consacră, în mod expres, prin prevederile art. 47, dreptul la un nivel de trai decent și dreptul la pensie, Curtea apreciază că necesitatea asigurării fondurilor destinate plății pensiilor, chiar dacă reprezintă un obiectiv continuu al autorităților, poate dobândi un caracter de situație extraordinară atunci când există un risc evident ca îndeplinirea obligațiilor statului față de titularii dreptului la pensie să nu mai poată fi satisfăcută decât dacă se intervine prin măsuri urgente, apte să asigure și să garanteze plata acestui drept fundamental, așa cum sunt și cele reglementate de actul normativ criticat. Așa fiind, Curtea reține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 îndeplinește condițiile cerute de art. 115 alin. (4) din Constituție referitoare la existența unei situații extraordinare, care a justificat adoptarea acestui act normativ.

22. Un alt aspect de neconstituționalitate invocat de autorul excepției cu privire la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, în ansamblul său, este acela că stabilește contribuții financiare la bugetul asigurărilor sociale, deși, în opinia sa, o astfel de reglementare nu se poate face decât prin lege, în sens de act normativ adoptat de Parlament și promulgat de președintele României.

23. Cu privire la o critică asemănătoare, Curtea, prin Decizia nr. 123 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 280 din 21 aprilie 2011, a reținut că „termenul *«numai»* folosit de prevederile alin. (1) al art. 139 din Constituție are semnificația de a interzice posibilitatea stabilirii de impozite și taxe pentru bugetul de stat prin acte normative inferioare, ca forță juridică, legii. În această categorie nu intră ordonanțele emise de Guvern, ci hotărârile Guvernului, care se emit pentru organizarea executării legilor, ordinele miniștrilor etc. A spune că expresia *«numai»* exclude posibilitatea adoptării de ordonanțe, fiind un domeniu rezervat legii organice, înseamnă a adăuga la Constituție.” Curtea apreciază că cele reținute prin decizia amintită sunt valabile și în prezenta cauză.

24. Analizând, în continuare, criticile de neconstituționalitate aduse dispozițiilor art. 36 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, în sensul că acestea sunt contrare prevederilor constituționale și celor convenționale referitoare la dreptul de proprietate, Curtea reține că aceste dispoziții reglementează modul în care se realizează plata indemnizațiilor prevăzute în acest act normativ. În acest sens, se stabilește că, pentru asigurații prevăzuți la art. 1 alin. (1) lit. A și B din ordonanță — persoanele care desfășoară activități pe bază de contract individual de muncă sau în baza raportului de serviciu, respectiv persoanele care desfășoară activități în funcții electivă sau sunt numite în cadrul autorității executive, legislative ori judecătorești, pe durata mandatului, precum și membrii cooperatori dintr-o organizație a cooperăției meșteșugărești, ale căror drepturi și obligații sunt asimilate, în condițiile prezentei legi, cu ale persoanelor prevăzute la lit. A — plata indemnizațiilor se face lunar, de către angajator. Autorul excepției consideră că

această obligație reprezintă o încălcare a dreptului său de proprietate, întrucât este pus în situația de a indisponibiliza anumite sume de bani pe care, în fapt, nu le datorează salariatului asigurat în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 și care trebuie recuperate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate.

25. Față de această critică, Curtea reține că, deși calitatea de asigurat pentru concediile și indemnizațiile de asigurări sociale prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 o au persoanele prevăzute la art. 1 din acest act normativ, potrivit art. 5 din ordonanță, pentru persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. A și B, cota de contribuție pentru concedii și indemnizații se datorează și să plătește de către angajator. Astfel, angajatorul apare ca o verigă intermediară între asigurat și casele de asigurări sociale de sănătate, sumele din care se plătesc contribuțiile de asigurări sociale de sănătate fiind oprite și plătite către Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate din fondul de salarii. În cazul în care asiguratul se află în situația de a solicita și de a i se acorda drepturile bănești reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, acestea sunt plătite de angajator, prin reținerea acestora din contribuțiile pentru concedii și indemnizații datorate pentru luna respectivă [art. 38 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005]. Singura situație în care angajatorul ar putea apela la alte fonduri decât cele destinate salariilor pentru plata indemnizațiilor prevăzute de actul normativ care face obiectul analizei de constituționalitate este aceea când sumele reprezentând indemnizații depășesc suma contribuțiilor datorate într-o lună. Aceste sume se recuperează însă din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, într-un termen de 60 de zile de la depunerea cererii de restituire la casa de asigurări de sănătate [art. 77 alin. (5) din Normele de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 60/32/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 147 din 16 februarie 2006].

26. Având în vedere contextul legal mai sus prezentat, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate nu reglementează o măsură de natură să aducă atingere dreptului de proprietate al angajatorului, atât timp cât acesta are posibilitatea de a-și recupera sumele plătite cu titlu de indemnizație care au depășit contribuțiile datorate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate. Ceea ce poate, eventual, îngreuna procesul de recuperare a sumelor într-un interval de timp cât mai scurt, sunt termenele prevăzute pentru analiza și soluționarea cererii de restituire a sumelor de către casele de asigurări sociale de sănătate, dar care nu fac obiectul reglementării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, ci al Normelor de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005. Curtea observă, în acest sens, că, prin modificări legislative succesive, termenul de restituire a sumelor plătite cu titlu de indemnizație a crescut de la 15 zile la 60 de zile, calculate de la data depunerii cererii de restituire.

27. În schimb, art. 40 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2006 reglementează termenul în care persoanele prevăzute la art. 1 alin. (2), art. 32 alin. (1), precum și plătitorii prevăzuți la art. 36 alin. (3) lit. a) și b) din același act normativ sunt în drept să solicite restituirea sumelor, în baza documentelor justificative. Autorul excepției consideră că textul de lege nu este clar în ceea ce privește categoria persoanelor cărora acesta se adresează și efectele nerespectării termenului de solicitare a restituirii sumelor, susținând totodată că termenul de 90 de zile este prea scurt.

28. Cât privește categoria persoanelor care intră în ipoteza textului de lege criticat, Curtea constată că aceasta este precis

indicată de textul de lege, prin trimiterea expresă la dispozițiile din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 care enumeră persoanele vizate.

29. De asemenea, și efectele nerespectării termenului sunt evidente, de vreme ce textul de lege stabilește că numai în termenul prevăzut persoanele aflate în ipoteza normei „sunt în drept” să solicite restituirea de la casele de asigurări sociale de sănătate, depășirea termenului având ca efect decăderea din dreptul de a formula cererea de restituire.

30. Referitor la termenul de 90 de zile în care poate fi solicitată restituirea sumelor de către casele de asigurări sociale de sănătate, Curtea observă că, în Decizia nr. 324 din 25 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 19 iulie 2013, a reținut că „prin instituirea unui termen de 90 de zile, în ipoteza textului de lege criticat, legiuitorul a urmărit să asigure o corelare între veniturile încasate la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate prin contribuția asiguraților și plățile din acest fond către aceiași asigurați, pentru a evita situațiile când, din cauza decalajului mare dintre data nașterii dreptului la indemnizație și data solicitării acestuia, s-ar putea ajunge la un dezechilibru între veniturile fondului și cuantumul drepturilor decontate.” În acest sens, a amintit că „art. 40 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 a prevăzut, înainte de modificarea sa prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2010, că «Indemnizațiile pot fi solicitate, pe baza actelor justificative, în termenul de prescripție de 3 ani, calculat de la data la care beneficiarul era în drept să le solicite». Modificarea acestui termen în sensul diminuării sale a reprezentat una dintre măsurile prin care, pe calea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2010, legiuitorul și-a propus să implementeze un mecanism menit să protejeze asigurații de o eventuală incapacitate de plată de către Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate a drepturilor decontate din acest fond, măsuri impuse, așa cum se arată în preambulul acestei ordonanțe, de «presiunile financiare exercitate asupra Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, determinate de creșterea cheltuielilor și a numărului beneficiarilor de

indemnizații de asigurări sociale de sănătate, nedublată însă de o creștere proporțională a veniturilor realizate din sumele reprezentând contribuție pentru concedii și indemnizații», precum și de «insuficiența sumelor alocate în cadrul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, asupra căruia în ultimii ani s-a exercitat o presiune din ce în ce mai crescută a sumelor decontate beneficiarilor de indemnizații de asigurări sociale de sănătate». Cu același prilej, Curtea a arătat că „recuperarea sumelor de bani acordate în mod necuvenit din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate nu urmărește satisfacerea unui drept individual, așa cum este dreptul de a beneficia de indemnizațiile acordate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, ci protejarea unui interes public care constă în asigurarea și protejarea fondurilor publice din care se decontează aceste indemnizații, situație evident diferită de cea avută în vedere de textul de lege supus analizei de constituționalitate. Mai mult, contextul avut în vedere la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2010, amintit mai sus, impunea păstrarea termenului de 3 ani prevăzut de art. 42 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005.” Așa fiind, Curtea a apreciat că este justificată diferența de tratament juridic instituită de dispozițiile art. 40 alin. (1) și art. 42 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 sub aspectul termenelor prevăzute.

31. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele Deciziei nr. 324 din 25 iunie 2013 își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză în ceea ce privește rațiunile instituirii termenului de 90 de zile prevăzut de art. 40 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 și diferența de reglementare față de termenele reglementate de art. 2.517 din Codul civil ori art. 131 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003.

32. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Biroul Notarului Public Ion Dobre, în Dosarul nr. 2.801/117/2015 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 36 alin. (3) lit. a) și art. 40 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concedii și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, precum și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, în ansamblul său, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 iunie 2016.

Pentru

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN,

semnează, în temeiul art. 426 alin. (4)

din Codul de procedură civilă,

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Direcției generale pentru relațiile cu instituțiile prefectului

Având în vedere Hotărârea Guvernului nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Direcției generale pentru relațiile cu instituțiile prefectului, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 51/2013 privind

aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Direcției generale pentru îndrumarea și controlul instituției prefectului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 285 din 21 mai 2013, se abrogă.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Ioan-Dragoș Tudorache

București, 19 octombrie 2016.
Nr. 164.

ANEXĂ

REGULAMENT

de organizare și funcționare a Direcției generale pentru relațiile cu instituțiile prefectului

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Direcția generală pentru relațiile cu instituțiile prefectului, denumită în continuare *direcția generală*, este structura de specialitate a aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne, denumit în continuare *ministerul*, fără personalitate juridică, având competență în domeniul monitorizării, îndrumării metodologice și coordonării activității prefecturilor, subprefecturilor și a personalului din cadrul instituțiilor prefectului.

(2) Direcția generală asigură în activitatea sa aplicarea legilor, a ordonanțelor și a hotărârilor Guvernului, a ordinelor și a instrucțiunilor emise de ministrul afacerilor interne, precum și a dispozițiilor secretarului de stat care coordonează direcția generală, în domeniul său de competență.

Art. 2. — Direcția generală este subordonată ministrului afacerilor interne, denumit în continuare *ministru*, și se află în coordonarea secretarului de stat desemnat în acest sens.

CAPITOLUL II Organizarea direcției generale

Art. 3. — (1) Direcția generală are următoarea structură organizatorică:

- a) Conducerea;
- b) Compartimentul manageri publici;
- c) Serviciul pentru îndrumare metodologică și coordonare;
- d) Serviciul pentru monitorizarea serviciilor publice deconcentrate și a verificării legalității;
- e) Compartimentul situații de urgență;

f) Compartimentul analize, sinteze și elaborare acte administrative;

g) Compartimentul suport decizional și documente clasificate;

h) Structura de securitate;

i) Unitatea de management al Proiectului de diminuare a riscurilor în cazul producerii calamităților naturale și pregătirea pentru situații de urgență.

(2) Organigrama direcției generale este prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 4. — Între structurile de specialitate ale direcției generale prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b)—i) se stabilesc relații de cooperare, în vederea îndeplinirii atribuțiilor care le revin.

Art. 5. — (1) Activitatea desfășurată de direcția generală în vederea atingerii obiectivelor propuse are la bază relații de autoritate, de cooperare, respectiv de colaborare.

(2) Relațiile de autoritate ierarhică se stabilesc:

a) între conducerea direcției generale și structurile sale de specialitate, în scopul menținerii și perfecționării stării de funcționalitate a sistemului relațional intern al direcției generale;

b) între șefii structurilor de specialitate ale direcției generale și personalul subordonat acestora.

(3) Direcția generală are relații de autoritate funcțională și de coordonare cu instituțiile prefectului, în scopul:

- a) desfășurării unitare a activității instituțiilor prefectului;
- b) asigurării îndrumării instituțiilor prefectului în ceea ce privește aplicarea legislației specifice, precum și a procedurilor stabilite prin normele interne;

c) monitorizării îndeplinirii de către instituțiile prefectului a atribuțiilor specifice și a sarcinilor încredințate de către Guvern ori date de conducerea ministerului.

(4) Relațiile de cooperare ale direcției generale se stabilesc cu alte structuri din cadrul aparatului central al ministerului, instituții și structuri aflate în subordinea sau în coordonarea ministerului, respectiv unități din subordinea acestora.

(5) Relațiile de colaborare ale direcției generale se stabilesc cu autorități publice, instituții și alte organizații pentru îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin.

(6) Diagrama principalelor relații ale direcției generale este prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 6. — (1) Sistemul informațional-decisional derulat în cadrul direcției generale este prevăzut în anexa nr. 3.

(2) Legătura dintre componenta decizională și cea informațională a sistemului prevăzut la alin. (1) se prezintă astfel:

a) la intrare, componenta informațională furnizează componentei decizionale informația pe care aceasta din urmă o transmite spre prelucrare structurilor de specialitate ale direcției generale;

b) la ieșire, componenta informațională dirijează deciziile luate în cadrul componentei decizionale pentru a fi executate și aplicate de către structurile de specialitate ale direcției generale, respectiv instituțiile prefectului;

c) componenta informațională presupune existența un circuit intern de informații.

(3) Componenta informațională și cea decizională sunt cuplate, variabilele de intrare ale uneia fiind variabilele de ieșire ale celeilalte.

Art. 7. — Personalul direcției generale este format din funcționari publici, funcționari publici cu statut special și personal contractual, repartizați pe domenii de activitate.

Art. 8. — (1) Întregul personal al direcției generale este subordonat direct directorului general, respectiv directorilor generali adjuncți care îi coordonează activitatea și, în mod nemijlocit, șefilor structurilor din care face parte.

(2) Personalul direcției generale răspunde pentru executarea sarcinilor de serviciu încredințate, potrivit fișelor posturilor.

CAPITOLUL III

Obiectivele și atribuțiile direcției generale

Art. 9. — Principalele obiective ale direcției generale sunt:

a) asigurarea cadrului de referință corespunzător aplicării legislației specifice într-un mod coerent și unitar la nivelul instituțiilor prefectului;

b) perfecționarea activității instituțiilor prefectului în ceea ce privește gestionarea problematicilor din diferite sectoare de activitate;

c) creșterea calității și eficienței serviciilor publice prestate de instituțiile prefectului.

Art. 10. — (1) Direcția generală are următoarele atribuții principale:

a) monitorizarea activității prefectilor, subprefectilor și a personalului din cadrul instituțiilor prefectului cu privire la exercitarea atribuțiilor stabilite prin acte normative și realizarea sarcinilor încredințate de către Guvern ori date de conducerea ministerului;

b) îndrumarea metodologică prin asigurarea cadrului de referință corespunzător aplicării legislației specifice într-un mod coerent și unitar la nivelul instituțiilor prefectului;

c) coordonarea unor activități ale structurilor de specialitate din cadrul instituțiilor prefectului;

d) prelucrarea de informații referitoare la modul de gestionare a problematicilor din diferite sectoare de activitate ale instituțiilor prefectului;

e) implementarea activităților stabilite pentru „partea A” a Proiectului de diminuare a riscurilor producerii calamităților naturale și pregătirea pentru situații de urgență, implementarea proiectelor realizate la nivelul direcției generale, precum și acordarea de consultanță pentru proiectele cu finanțare externă derulate la nivelul instituțiilor prefectului.

(2) Pe linie de monitorizare, direcția generală are atribuții, în principal, cu privire la organizarea și desfășurarea în cadrul instituțiilor prefectului a următoarelor activități:

a) verificarea legalității actelor administrative emise sau adoptate de către autoritățile administrației publice locale și sesizarea instanței de contencios administrativ în situația în care acestea sunt considerate ilegale;

b) gestionarea problematicilor din domeniul serviciilor publice deconcentrate;

c) derularea procedurilor administrative în relația prefectului cu autoritățile administrației publice locale;

d) respectarea regimului juridic al autonomiei locale;

e) utilizarea Sistemului interoperabil centralizat pentru evidența apostilei eliberate de către instituțiile prefectului pentru actele oficiale administrative.

(3) Pe linie de îndrumare metodologică și coordonare, direcția generală are ca atribuții principale realizarea de către prefecti, într-un mod coerent și unitar, a:

a) atribuțiilor prevăzute în legislația specifică din domeniul organizării și desfășurării alegerilor locale, parlamentare, prezidențiale și pentru Parlamentul European, precum și a referendumului național;

b) monitorizării modului de realizare a obiectivelor prevăzute în Programul de guvernare, politici publice și strategii, la nivelul județului sau al municipiului București, după caz;

c) sarcinilor dispuse de către Guvern sau de către conducerea ministerului în urma desfășurării videoconferințelor cu prefectii.

(4) Pe linie de prelucrare a datelor și informațiilor primite de la instituțiile prefectului, direcția generală are ca principale atribuții:

a) întocmirea de informări, sinteze, note, analize și rapoarte, pe diverse teme din domeniul de competență, pe baza datelor transmise de către prefecti;

b) analizarea problemelor întâmpinate de către prefecti, în calitatea acestora de președinți ai comitetelor județene pentru situații de urgență, în vederea informării conducerii direcției generale.

(5) Direcția generală exercită și alte atribuții, după cum urmează:

a) pregătirea și elaborarea proiectelor de hotărâre a Guvernului pentru numirea, respectiv eliberarea din funcție a prefectilor și a subprefectilor, precum și pentru modificarea raporturilor de serviciu ale acestora;

b) verificarea ordinelor cu caracter normativ emise de către prefecti, cu formularea de propuneri conform prevederilor legale;

c) participarea la întocmirea proiectelor de răspuns la interpelările și întrebările adresate prim-ministrului României și ministrului de către membrii Parlamentului României, în domeniul său de competență;

d) participarea la elaborarea proiectelor de legi, ordonanțe și hotărâri ale Guvernului, precum și alte acte normative care privesc activitatea instituțiilor prefectului, precum și a ministerului în relația cu acestea;

e) verificarea aspectelor sesizate de către petenți și formularea, în condițiile legii, de răspunsuri la petițiile cetățenilor și organizațiilor neguvernamentale, adresate direcției generale ori ministerului și repartizate spre soluționare direcției generale de către conducerea ministerului.

CAPITOLUL IV

Conducerea direcției generale

Art. 11. — (1) Conducerea direcției generale este exercitată de către directorul general, ajutat de doi directori generali adjuncți.

(2) Directorul general se află în subordinea directă a ministrului și în coordonarea secretarului de stat desemnat. Directorii generali adjuncți se află în subordinea nemijlocită a directorului general.

Art. 12. — (1) Directorul general conduce întreaga activitate a direcției generale și o reprezintă în relațiile cu celelalte structuri din aparatul central al ministerului, cu instituțiile și structurile aflate în subordinea sau în cadrul ministerului și cu unitățile din subordinea acestora, precum și cu structurile similare din cadrul instituțiilor și organismelor din afara ministerului.

(2) Directorul general poate delega atribuții din competența sa directorilor generali adjuncți sau altor persoane din subordine, în condițiile legii.

(3) Raporturile de coordonare și îndrumare a activităților structurilor direcției generale de către directorii generali adjuncți se stabilesc potrivit organigramei.

(4) Unitatea de management al Proiectului de diminuare a riscurilor în cazul producerii calamităților naturale și pregătirea pentru situații de urgență, denumită în continuare *Unitatea de management al proiectului*, funcționează sub directă coordonare a secretarului de stat, șef al Departamentului pentru Situații de Urgență.

Art. 13. — În baza și executarea actelor normative, a ordinelor și instrucțiunilor ministrului, precum și a dispozițiilor secretarului de stat desemnat, emise conform competențelor, directorul general poate emite dispoziții obligatorii pentru personalul din subordine, precum și dispoziții privind activitatea instituțiilor prefectului.

Art. 14. — Directorul general reprezintă direcția generală în relațiile cu celelalte structuri din cadrul aparatului central al ministerului și cu structuri aflate în subordinea sau în cadrul ministerului, cu autorități publice din administrația publică centrală și locală, cu instituții publice, precum și cu organizații ale societății civile.

Art. 15. — (1) Directorul general răspunde în condițiile legii, potrivit fișei postului, în fața ministrului și a secretarului de stat coordonator, de întreaga activitate pe care o desfășoară direcția generală.

(2) Organizarea și modalitățile de planificare a activităților desfășurate de direcția generală, precum și de evaluare a activităților desfășurate de către structurile acesteia se stabilesc prin dispoziție a directorului general.

Art. 16. — Directorii generali adjuncți răspund în condițiile legii, potrivit fișelor posturilor, în fața directorului general de activitatea serviciilor și compartimentelor care le sunt încredințate spre coordonare și îndrumare, precum și de îndeplinirea altor atribuții sau competențe care le sunt dispuse/delegate de către directorul general.

CAPITOLUL V

Obiectivele și atribuțiile structurilor din cadrul direcției generale

SECȚIUNEA 1

Obiectivul și atribuțiile Compartimentului manageri publici

Art. 17. — (1) Obiectivul general al Compartimentului manageri publici îl reprezintă transferul de cunoștințe către celelalte structuri din cadrul direcției generale și către instituțiile prefectului în vederea proiectării și implementării procedurilor și activităților necesare creșterii eficienței actului administrativ.

(2) Compartimentul manageri publici se subordonează nemijlocit directorului general.

Art. 18. — Compartimentul manageri publici are următoarele atribuții principale:

a) elaborarea proiectelor de politici publice și a altor documente privind activitatea direcției generale și a instituțiilor prefectului;

b) elaborarea de strategii, planuri de acțiune și alte documente de politici publice, în colaborare cu celelalte compartimente funcționale ale direcției generale;

c) asigurarea diseminării, la nivelul personalului de conducere al direcției generale, de concepte și componente ale managementului public modern;

d) monitorizarea și îndrumarea metodologică a dezvoltării sistemului de control intern/managerial la nivelul direcției generale;

e) sprijinirea responsabililor din cadrul instituțiilor prefectului în vederea elaborării programelor proprii de dezvoltare a sistemului de control intern managerial și coordonarea activităților de monitorizare a implementării acestor programe;

f) formularea de propuneri de îmbunătățire a activității direcției generale prin introducerea de instrumente de lucru specifice;

g) monitorizarea modului de aplicare de către prefecți a politicilor publice cuprinse în strategii și alte documente programatice de la nivel național;

h) elaborarea de observații și propuneri în vederea întocmirii proiectelor de răspuns la interpelările și întrebările adresate prim-ministrului României și ministrului de către membrii Parlamentului României;

i) elaborarea de observații și propuneri la proiectele de legi, ordonanțe și hotărâri ale Guvernului, precum și la proiectele altor acte normative care privesc activitatea instituțiilor prefectului sau a ministerului în relația cu acestea;

j) identificarea ariilor care ar putea beneficia de finanțare din fonduri structurale sau, după caz, evaluarea proiectelor cu finanțare externă din domeniul de activitate al instituțiilor prefectului.

SECȚIUNEA a 2-a

Obiectivul și atribuțiile Serviciului pentru îndrumare metodologică și coordonare

Art. 19. — Obiectivul general al Serviciului pentru îndrumare metodologică și coordonare îl reprezintă asigurarea cadrului de referință corespunzător aplicării legislației specifice într-un mod coerent și unitar la nivelul instituțiilor prefectului.

Art. 20. — Serviciul pentru îndrumare metodologică și coordonare are următoarele atribuții principale:

a) îndrumarea și coordonarea activității instituțiilor prefectului pentru aplicarea într-un mod coerent și unitar a legislației referitoare la organizarea și desfășurarea alegerilor locale,

parlamentare, prezidențiale și pentru Parlamentul European, precum și a referendumului național;

b) participarea la elaborarea proiectelor de acte normative referitoare la organizarea și desfășurarea alegerilor locale, parlamentare, prezidențiale și pentru Parlamentul European, precum și a referendumului național;

c) asigurarea evidenței unităților administrativ-teritoriale în care este necesară organizarea de alegeri locale parțiale și a colegiilor uninominale unde sunt vacantate mandate de parlamentar;

d) elaborarea, împreună cu Autoritatea Electorală Permanentă, a proiectelor de hotărâri ale Guvernului pentru stabilirea datei și pentru aprobarea programelor calendaristice privind realizarea acțiunilor referitoare la organizarea și desfășurarea alegerilor parțiale, locale și parlamentare;

e) sprijinirea activității instituțiilor prefectului în vederea îndeplinirii la nivelul județului sau, după caz, al municipiului București a obiectivelor prevăzute în Programul de guvernare, strategii și politici publice;

f) îndrumarea și coordonarea instituțiilor prefectului cu privire la organizarea activității colegiilor prefecturale, a comitetelor, comisiilor ori a altor structuri, constituite prin ordin al prefectului, cu excepția celor prevăzute de legile speciale din domeniul proprietății și cel al situațiilor de urgență;

g) asigurarea aplicării la nivelul instituțiilor prefectului, într-un mod coerent și unitar, a legislației în ceea ce privește principalele activități desfășurate, prin întocmirea de circulare pentru stabilirea direcțiilor de acțiune;

h) sprijinirea instituțiilor prefectului în domeniul monitorizării și analizării situației și evoluției stării generale economice, sociale, culturale în județ, respectiv în municipiul București;

i) participarea la întocmirea proiectelor de răspuns la interpelările și întrebările adresate prim-ministrului României și ministrului de către membrii Parlamentului României;

j) participarea la elaborarea de observații și propuneri la proiectele de legi, ordonanțe și hotărâri ale Guvernului, precum și alte acte normative care privesc activitatea instituțiilor prefectului, precum și a ministerului în relația cu acestea;

k) verificarea aspectelor sesizate de către petenți și formularea, în condițiile legii, de răspunsuri la petițiile cetățenilor și organizațiilor neguvernamentale, repartizate spre soluționare.

SECȚIUNEA a 3-a

Obiectivul și atribuțiile Serviciului pentru monitorizarea serviciilor publice deconcentrate și a verificării legalității

Art. 21. — Obiectivul general al Serviciului pentru monitorizarea serviciilor publice deconcentrate și a verificării legalității îl reprezintă cunoașterea modului de organizare și sprijinirea instituțiilor prefectului în desfășurarea principalelor activități.

Art. 22. — Serviciul pentru monitorizarea serviciilor publice deconcentrate și a verificării legalității are următoarele atribuții principale:

a) acordarea de sprijin instituțiilor prefectului în legătură cu organizarea și desfășurarea activității de verificare a respectării, la nivelul județului sau, după caz, al municipiului București, a Constituției României, republicată, a legilor, a ordonanțelor și a hotărârilor Guvernului și a celorlalte acte normative;

b) monitorizarea modului de organizare și desfășurare în cadrul instituțiilor prefectului a activității de verificare a legalității actelor administrative emise sau adoptate de către autoritățile

administrației publice locale și sesizarea instanței de contencios administrativ în situația în care acestea sunt considerate ilegale;

c) monitorizarea modului de gestionare de către instituțiile prefectului a problematicii specifice serviciilor publice deconcentrate;

d) sprijinirea instituțiilor prefectului cu privire la respectarea la nivelul județului sau, după caz, al municipiului București a regimului general al autonomiei locale, precum și la derularea procedurilor administrative în relația cu autoritățile administrației publice locale;

e) monitorizarea activității instituțiilor prefectului cu privire la asigurarea și verificarea modului de îndeplinire de către primari, respectiv președinții consiliilor județene a principalelor atribuții delegate și exercitate de către aceștia în numele statului, precum și în ceea ce privește problematica specifică minorităților naționale;

f) monitorizarea și analizarea activității de eliberare a apostilei pentru actele oficiale administrative, inclusiv în ceea ce privește utilizarea Sistemului interoperabil centralizat pentru evidența apostilei eliberate de către instituțiile prefectului pentru actele oficiale administrative;

g) verificarea ordinelor cu caracter normativ transmise de către prefecti, cu formularea de propuneri conform prevederilor legale;

h) verificarea documentației transmise de către prefecti și elaborarea proiectului de aviz al ministerului pentru înființarea/desființarea de oficii prefecturale, cu formularea de propuneri conform prevederilor legale;

i) verificarea datelor de interes public referitoare la unele activități ale direcției generale, respectiv ale instituțiilor prefectului ce urmează a fi publicate pe paginile de internet și intranet ale ministerului;

j) participarea la întocmirea proiectelor de răspuns la interpelările și întrebările adresate prim-ministrului României și ministrului de către membrii Parlamentului României;

k) participarea la elaborarea de observații și propuneri la proiectele de legi, ordonanțe și hotărâri ale Guvernului, precum și alte acte normative care privesc activitatea instituțiilor prefectului, precum și a ministerului în relația cu acestea;

l) verificarea aspectelor sesizate de către petenți și formularea, în condițiile legii, de răspunsuri la petițiile cetățenilor și organizațiilor neguvernamentale, repartizate spre soluționare.

SECȚIUNEA a 4-a

Obiectivul și atribuțiile Compartimentului situații de urgență

Art. 23. — Obiectivul general al Compartimentului situații de urgență îl reprezintă identificarea problemelor specifice gestionării situațiilor de urgență la nivelul județului sau, după caz, al municipiului București.

Art. 24. — Compartimentul situații de urgență are următoarele atribuții principale:

a) analizarea problemelor întâmpinate de către prefecti, în calitatea acestora de președinți ai comitetelor județene pentru situații de urgență, în vederea informării conducerii direcției generale și secretarului de stat, șef al Departamentului pentru Situații de Urgență;

b) identificarea problemelor specifice gestionării situațiilor de urgență la nivelul județului sau al municipiului București, a căror soluționare este în competența ministerelor ori a altor organe ale administrației publice centrale, în vederea întocmirii corespondenței aferente;

c) întocmirea de informări, note, rapoarte și sinteze privind cheltuielile aferente operațiunilor de urgență și lucrărilor de reabilitare la nivelul județelor și al municipiului București, în vederea accesării Fondului Solidaritatea al Uniunii Europene;

d) elaborarea, împreună cu celelalte structuri ale direcției generale, de materiale de analiză necesare dispunerii unor măsuri care să asigure aplicarea în mod unitar a prevederilor legale și îmbunătățirea activității instituțiilor prefectului;

e) participarea, la solicitarea Departamentului pentru Situații de Urgență, la elaborarea proiectelor de hotărâri ale Guvernului privind alocarea unor sume pentru înlăturarea efectelor unor calamități naturale;

f) participarea la întocmirea proiectelor de răspuns la interpelările și întrebările adresate prim-ministrului României și ministrului de către membrii Parlamentului României;

g) participarea la elaborarea de observații și propuneri la proiectele de legi, ordonanțe și hotărâri ale Guvernului, precum și alte acte normative care privesc activitatea instituției prefectului, precum și a ministerului în relația cu acestea;

h) verificarea aspectelor sesizate de către petenți și formularea, în condițiile legii, de răspunsuri la petițiile cetățenilor și organizațiilor neguvernamentale, repartizate spre soluționare.

SECȚIUNEA a 5-a

Obiectivul și atribuțiile Compartimentului analize, sinteze și elaborare acte administrative

Art. 25. — Obiectivul general al Compartimentului analize, sinteze și elaborare acte administrative îl reprezintă analiza informațiilor privind activitățile desfășurate de instituțiile prefectului în diferite sectoare de activitate, în vederea eficientizării acestora.

Art. 26. — Compartimentul analize, sinteze și elaborare acte administrative are următoarele atribuții principale:

a) prelucrarea, din dispoziția conducerii direcției generale, a datelor transmise de către instituțiile prefectului și întocmirea de informări, sinteze, note, analize și rapoarte, pe diverse teme din domeniul de competență;

b) întocmirea și transmiterea de circulare către instituțiile prefectului privind aplicarea unitară a unor hotărâri sau decizii guvernamentale, precum și a sarcinilor stabilite în videoconferințele cu prefectii;

c) monitorizarea activității prefectilor cu privire la îndeplinirea sarcinilor dispuse de către Guvern sau de către conducerea ministerului în urma desfășurării videoconferințelor cu prefectii, în vederea informării conducerii direcției generale;

d) pregătirea și elaborarea proiectelor de hotărâri ale Guvernului pentru numirea, respectiv eliberarea din funcție a prefectilor și a subprefectilor și ale actelor administrative de modificare a raporturilor de serviciu ale acestora, precum și asigurarea evidenței actelor administrative referitoare la modificările intervenite în legătură cu raporturile de serviciu ale prefectilor și subprefectilor;

e) sprijinirea instituțiilor prefectului în vederea implementării legislației de la nivel comunitar, în baza corespondenței cu ministerele și alte organe ale administrației publice centrale competente;

f) participarea la întocmirea proiectelor de răspuns la interpelările și întrebările adresate prim-ministrului României și ministrului de către membrii Parlamentului României;

g) participarea la elaborarea de observații și propuneri la proiectele de legi, ordonanțe și hotărâri ale Guvernului, precum și alte acte normative care privesc activitatea instituției prefectului, precum și a ministerului în relația cu acestea;

h) verificarea aspectelor sesizate de către petenți și formularea, în condițiile legii, de răspunsuri la petițiile cetățenilor și organizațiilor neguvernamentale, repartizate spre soluționare.

SECȚIUNEA a 6-a

Obiectivul și atribuțiile Compartimentului suport decizional și documente clasificate

Art. 27. — (1) Obiectivul general al Compartimentului suport decizional și documente clasificate îl reprezintă asigurarea derulării în condiții optime a procesului managerial și a gestionării documentelor, inclusiv a celor clasificate, în cadrul direcției generale, iar obiectivele specifice sunt planificarea și organizarea activităților de analiză, respectiv asigurarea managementului informațiilor.

(2) Compartimentul suport decizional și documente clasificate are următoarele atribuții principale:

a) asigurarea condițiilor organizatorice necesare desfășurării proceselor de management și de execuție în cadrul direcției generale;

b) primirea, înregistrarea, evidența, înaintarea către conducerea direcției generale a corespondenței, inclusiv a celei electronice, clasificarea, ordonarea, precum și repartizarea corespondenței pe baza rezoluției conducerii direcției generale, respectiv a șefilor structurilor de specialitate din cadrul direcției generale;

c) evidențierea tuturor lucrărilor cu termen, în vederea informării conducerii direcției generale cu privire la stadiul de soluționare a acestora;

d) asigurarea expedierii corespondenței primite/trimise la/de către direcția generală și a lucrărilor întocmite în cadrul direcției generale;

e) asigurarea măsurilor organizatorice necesare desfășurării ședințelor de lucru ale conducerii direcției generale și transmiterea dispozițiilor luate în cadrul acestora către structurile de specialitate ale direcției generale;

f) preluarea notelor telefonice și a e-mailurilor adresate direcției generale;

g) întocmirea și actualizarea agendei zilnice de activități a conducerii direcției generale;

h) întocmirea și actualizarea periodică a calendarului de evenimente, în funcție de regimul acestora — interne sau externe instituției;

i) ordonarea întâlnirilor cu persoanele din interiorul/exteriorul direcției generale și selectarea audiențelor;

j) organizarea activității de primire în audiență la directorul general și asigurarea evidenței modului de soluționare a problemelor sesizate;

k) întocmirea și actualizarea listelor utile — numere de telefon, adrese ale personalului direcției generale etc.;

l) asigurarea bunei desfășurări a evenimentelor profesionale prin îndeplinirea formalităților de primire a oaspeților;

m) asigurarea în cadrul direcției generale a activității de informare-documentare;

n) asigurarea activităților necesare funcționării grupurilor de lucru și a ședințelor organizate la nivelul direcției generale;

o) asigurarea clasării, îndosarierii și arhivării lucrărilor primite și soluționate, respectiv a celor create în cadrul direcției generale, conform prevederilor actelor normative incidente și dispozițiilor directorului general;

p) întocmirea nomenclatoarelor arhivistice, pentru documente neclasificate și clasificate, ale direcției generale și constituirea, anual, a arhivei neoperative și a documentelor clasificate, în conformitate cu reglementările legale în vigoare.

SECȚIUNEA a 7-a

Atribuțiile Structurii de securitate

Art. 28. — Structura de securitate se subordonează nemijlocit directorului general adjunct anume desemnat și desfășoară activitățile necesare implementării măsurilor de protecție a informațiilor clasificate în cadrul direcției generale.

Art. 29. — Structura de securitate are următoarele atribuții:

a) punerea în aplicare și verificarea respectării prevederilor legale privind protecția informațiilor clasificate în direcția generală;

b) întocmirea programului de prevenire a scurgerii de informații clasificate, pe care îl supune avizării Departamentului de Informații și Protecție Internă și aprobării directorului general, și acționarea în vederea aplicării acestuia;

c) coordonarea activităților de protecție a informațiilor clasificate desfășurate de personalul direcției generale în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu;

d) asigurarea relaționării cu Departamentul de Informații și Protecție Internă pe linia protecției informațiilor clasificate;

e) monitorizarea activității de aplicare a normelor de protecție a informațiilor clasificate și a modului de reglementare a acestora în cadrul direcției generale;

f) consilierea conducerii direcției generale în legătură cu toate aspectele privind securitatea informațiilor clasificate;

g) informarea conducerii direcției generale și Departamentului de Informații și Protecție Internă despre vulnerabilitățile și riscurile existente în sistemul de protecție a informațiilor clasificate și formularea de propuneri de măsuri pentru înlăturarea acestora;

h) acordarea de sprijin reprezentanților autorizați ai Departamentului de Informații și Protecție Internă pe linia verificării persoanelor pentru care se solicită accesul la informații clasificate;

i) organizarea, în colaborare cu Departamentul de Informații și Protecție Internă, de activități de pregătire specifică a persoanelor care au acces la informații clasificate;

j) asigurarea păstrării, organizarea și actualizarea, cu caracter permanent, a evidenței certificatelor de securitate și autorizațiilor de acces la informații clasificate pentru personalul direcției generale;

k) întocmirea și actualizarea listelor informațiilor clasificate elaborate sau păstrate de direcția generală, pe clase și niveluri de secretizare;

l) prezentarea directorului general de propuneri pentru stabilirea sectoarelor și a locurilor de importanță deosebită pentru protecția informațiilor clasificate din sfera de responsabilitate;

m) efectuarea, cu aprobarea conducerii direcției generale, de controale privind modul de aplicare a măsurilor legale de protecție a informațiilor clasificate;

n) asigurarea implementării măsurilor de protecție a informațiilor clasificate în sistemele informatice și de comunicații din cadrul direcției generale;

o) exercitarea de alte atribuții în domeniul protecției informațiilor clasificate, potrivit legii.

SECȚIUNEA a 8-a

Obiectivul și atribuțiile Unității de management al proiectului

Art. 30. — Obiectivul general al Unității de management al proiectului îl reprezintă asigurarea de sprijin și consultanță pentru proiecte finanțate din fonduri externe derulate de către instituțiile prefectului în domeniile de competență specifice

direcției generale și diminuarea riscurilor producerii calamităților naturale și pregătirea pentru situații de urgență.

Art. 31. — Unitatea de management al proiectului are următoarele atribuții principale:

a) implementarea activităților stabilite pentru „partea A” a Proiectului de diminuare a riscurilor în cazul producerii calamităților naturale și pregătirea pentru situații de urgență, conform planului de implementare și documentului de evaluare a Proiectului;

b) derularea proiectelor finanțate din fonduri externe în domeniul diminuării riscurilor producerii calamităților naturale și al pregătirii pentru situații de urgență, precum și în celelalte domenii de competență ale direcției generale;

c) asigurarea de sprijin și acordarea de consultanță pentru derularea proiectelor finanțate din fonduri externe de către instituțiile prefectului, conform solicitărilor și competențelor specifice direcției generale;

d) realizarea și îndeplinirea atribuțiilor ce revin ministerului pe linia raportării, monitorizării și evaluării progresului proiectelor derulate, finanțate din fonduri externe, precum și a celor referitoare la monitorizarea financiară a acestora, în baza datelor furnizate de structura de profil, în conformitate cu termenii agreeți cu instituția finanțatoare;

e) asigurarea asistenței tehnice de specialitate în vederea derulării procedurilor de achiziție de bunuri, servicii și servicii de consultanță și participarea în comisiile constituite în acest scop, în conformitate cu planurile de achiziții ale proiectelor;

f) asigurarea derulării și executării contractelor încheiate, prin coordonarea în mod direct a activității consultanților sau furnizorilor;

g) asigurarea secretariatelor grupurilor de lucru formate din specialiști, desemnați de instituțiile implicate în proiecte finanțate din fonduri externe, inclusiv pe cel al Comitetului de coordonare a implementării Sistemului integrat de management informațional pentru situații de urgență;

h) îndrumarea, coordonarea și asigurarea de asistență pe perioada derulării proiectelor finanțate din fonduri externe, implementate de către instituțiile prefectului în domeniile de competență ale ministerului;

i) identificarea posibilităților legale, întocmirea documentației specifice și predarea către beneficiari a rezultatelor, soluțiilor și echipamentelor aferente proiectelor finanțate din fonduri externe, după finalizarea acestora;

j) asigurarea derulării contractelor de garanție și mentenanță a sistemelor achiziționate în cadrul proiectelor finanțate din fonduri externe;

k) colaborarea cu structura de profil a direcției generale, care monitorizează situațiile de urgență;

l) arhivarea și predarea documentelor proiectelor finanțate din fonduri externe.

CAPITOLUL VI

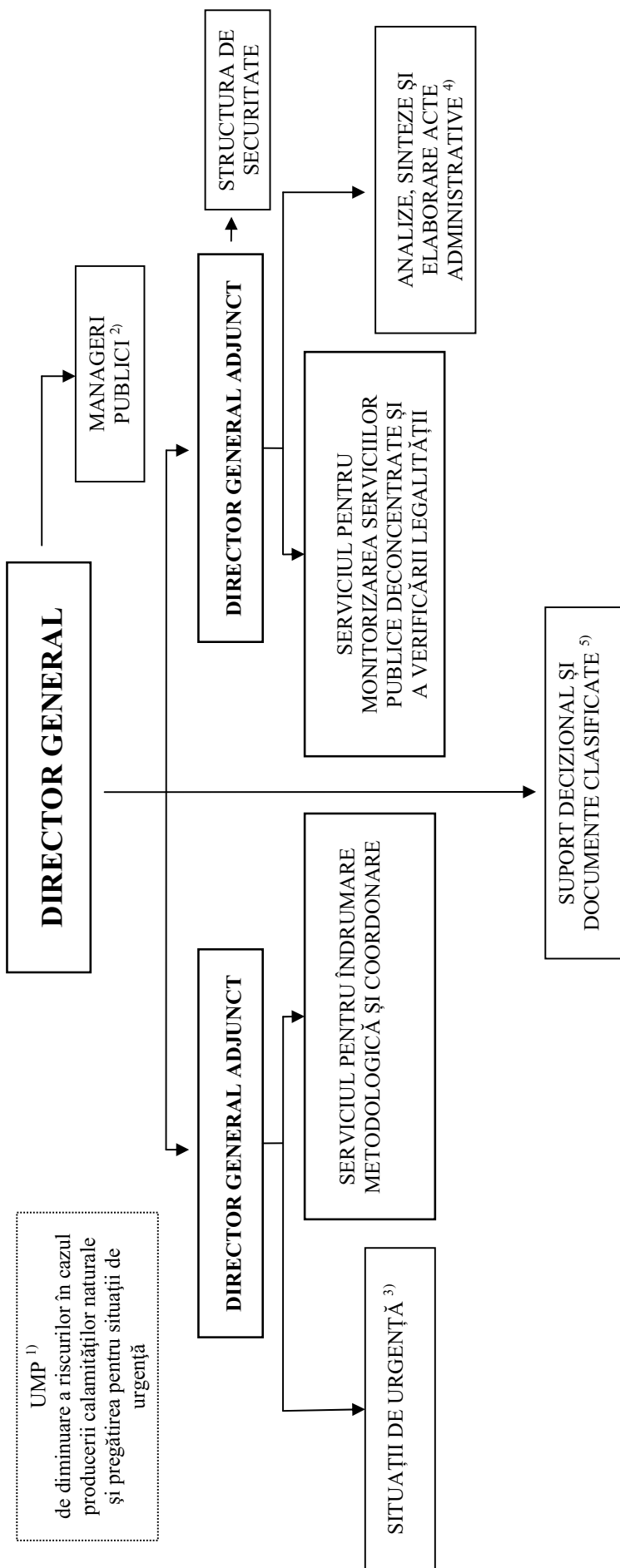
Dispoziții finale

Art. 32. — Activitățile, metodele, mijloacele, procedeele utilizate și sarcinile concrete ce revin personalului direcției generale se stabilesc prin dispoziții, proceduri și fișele posturilor.

Art. 33. — Personalul direcției generale este obligat să cunoască și să aplice întocmai prevederile prezentului regulament, potrivit atribuțiilor specifice.

Art. 34. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul regulament.

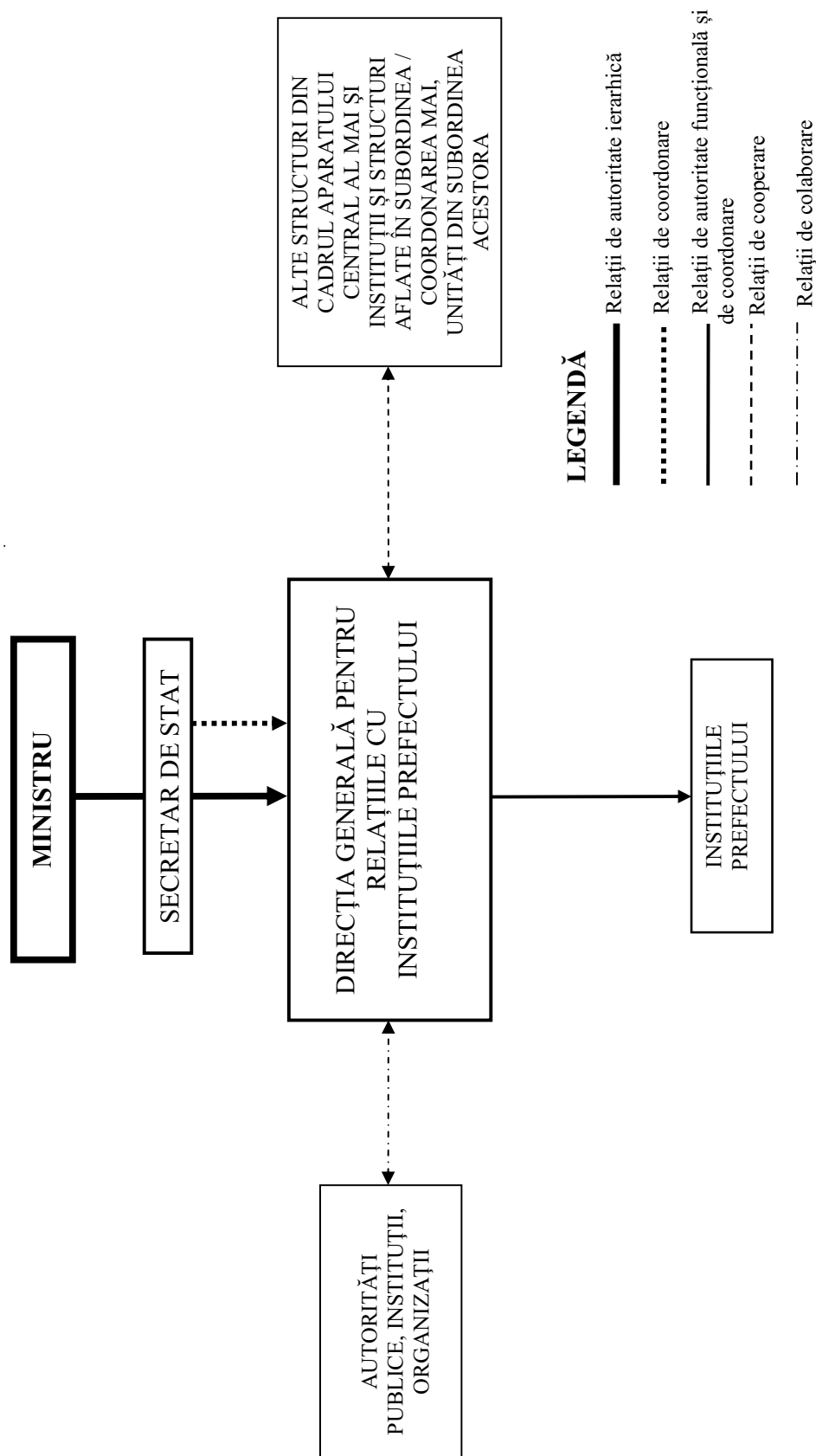
ORGANIGRAMA
Direcției generale pentru relațiile cu instituțiile prefectului

UMP ¹⁾
de diminuare a riscurilor în cazul producerii calamităților naturale și pregătirea pentru situații de urgență

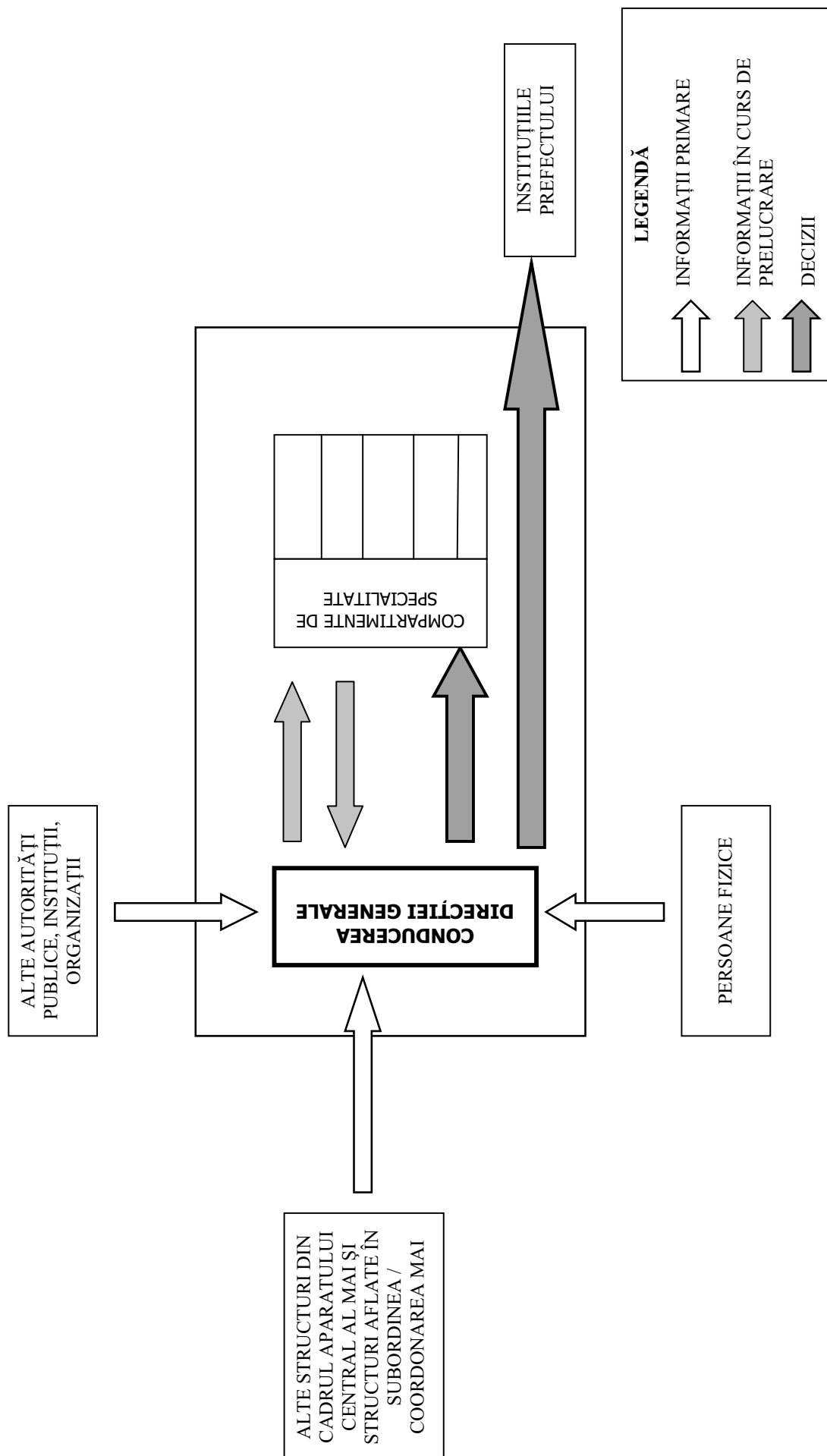
- 1) - Unitatea de management al Proiectului de diminuare a riscurilor în cazul producerii calamităților naturale și pregătirea pentru situații de urgență funcționează sub directia coordonare a secretarului de stat, șef al Departamentului pentru Situații de Urgență;
2), 3), 4), 5) - La nivel de compartiment

DIAGRAMA
principalelor relații ale Direcției generate pentru relațiile cu instituțiile prefectului

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

SISTEMUL INFORMACIONAL-DECIZIONAL
în cadrul Direcției generale pentru relațiile cu instituțiile prefectului

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**pentru aprobarea derogării în scop științific pentru specia *Spermophilus citellus***

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 11.212/AC din 22 septembrie 2016 al Direcției biodiversitate, ținând seama de Avizul Academiei Române nr. 4.105/CJ din 30 mai 2016,

luând în considerare prevederile art. 1 alin. (1) lit. b) și c) din Procedura de stabilire a derogărilor de la măsurile de protecție a speciilor de floră și faună sălbatice, aprobată prin Ordinul ministrului mediului și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 203/14/2009,

în temeiul prevederilor art. 38 alin. (1) lit. d) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 33 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă capturarea și eliberarea ulterioară a unui număr de 340 de exemplare din specia popândău (*Spermophilus citellus*) de pe raza județelor Satu Mare, Bihor, Arad și Timiș.

(2) Din numărul de 340 de exemplare din specia popândău (*Spermophilus citellus*) aprobate pentru capturare și eliberare ulterioară, un număr de 90 exemplare vor fi capturate (în afara limitelor ariilor naturale protejate) în vederea efectuării unei cercetări fundamentale a statutului genetic și parazitologic al populațiilor vizate prin prelevări de probe coprologice și fire de păr, după cum urmează:

Județul	Numărul de exemplare
Arad	15
Bihor	25
Satu Mare	25
Timiș	25
Total	90

(3) Din numărul de 340 de exemplare din specia popândău (*Spermophilus citellus*) aprobate pentru capturare și eliberare ulterioară, un număr de 250 exemplare vor fi capturate (în afara limitelor ariilor naturale protejate) în vederea relocării — cu scopul salvării unor populații de popândăi din habitate periclitate/degradate prin relocarea exemplarelor în habitate propice speciei, după cum urmează:

Județul	Numărul de exemplare
Arad	150
Timiș	100
Total	250

Art. 2. — (1) Derogarea se stabilește de la data intrării în vigoare a prezentului ordin până la 30 august 2018.

(2) Recoltarea exemplarelor din specia popândău prevăzute la art. 1 se va face prin capturare cu capcane speciale pentru popândău, cu transportul și eliberarea ulterioară a acestora.

(3) Capturarea exemplarelor din specia popândău în condițiile alin. (2) se realizează numai de către Agenția pentru Protecția Mediului Satu Mare și Asociația Grupul Milvus, denumite în continuare *beneficiarul*, în cadrul proiectului LIFE13 NAT/HU/000183, cu personal tehnic de specialitate.

(4) Pentru activitatea prevăzută la alin. (3) se va solicita și obține autorizația de mediu pentru capturare/recoltare.

Art. 3. — (1) În termen de maximum 7 zile de la data capturării *beneficiarul* are obligația să transmită agenției județene pentru protecția mediului de pe raza administrativ-teritorială unde s-a desfășurat acțiunea de capturare un raport asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute.

(2) Modelul raportului asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(3) Agenția județeană pentru protecția mediului transmite Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, în maximum 30 de zile de la data aplicării derogării, un raport referitor la rezultatele acesteia în baza datelor prevăzute la alin. (1).

Art. 4. — Controlul aplicării derogării se exercită de către personalul împuternicit din cadrul subunităților teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de protecția mediului.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Erika Stanciu,
secretar de stat

R A P O R T
asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute

— model —

Solicitant .....

Specia pentru care s-a acordat derogarea .....

Numărul exemplarelor .....

Stadiul de dezvoltare .....

Starea exemplarelor înainte de prelevare .....

Starea exemplarelor după prelevare .....

Locul de prelevare .....

Data prelevării .....

Mijloace, instalații și metode avute în vedere .....

Stocarea și destinația speciimenelor .....

MOTIVUL RECOLTĂRII/DEROGĂRII

- În interesul protejării faunei și florei sălbatice, precum și al conservării habitatelor naturale
- Pentru prevenirea producerii unor daune importante, în special asupra culturilor agricole, animalelor domestice, pădurilor, pescăriilor, apelor și altor bunuri
- În interesul sănătății și al securității publice sau pentru alte rațiuni de interes public major, inclusiv de natură socială ori economică, și pentru consecințe benefice de importanță fundamentală pentru mediu
- În scopuri de repopulare și reintroducere a acestor specii, precum și pentru operațiuni de reproducere necesare în acest scop
- Pentru a permite, în condiții strict controlate, într-o manieră selectivă și într-o măsură limitată, prinderea sau deținerea unui număr limitat și specificat de exemplare
- (Atașați documentele care să justifice recoltarea exemplarelor în conformitate cu motivul derogării.)

Data .....

Semnătura .....

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

